

Име

Държавно лесничество "Враца", административна принадлежност РУГ Берковица. Лесоустройствен проект 1993 година, ревизионен период 1980-1992.

Местонахождение

Държавно лесничество "Враца" се намира в Северозападна България, като територията му е разположена приблизително в югоизточната част на област Монтана. Територията на ДЛ "Враца" обхваща землищата на следните общини: **Враца, Криводол, Борован и Бяла Слатина**. В района на лесничеството се намират следните селища: градовете Враца, Криводол, Бяла Слатина и селата Баница, Бели Извор, Веслец, Вировско, Власатица, Голямо Пещене, Горно Пещене, Девене, Згориград, Косталево, Лиляче, Лютаджик, Мало Пещене, Мраморен, Нефела, Оходен, Паволче, Тишевица, Три кладенци, Челопек, Чирен, Фурен, Лесура, Галатин, Ботуня, Главаци, Краводер, Пудрия, Голямо Бабино, Уровене, Осен, Градешница, Баурене, Добруша, Ракево, Борован, Нивянин, Добролево, Сираково, Малорад, Бърдарски геран, Търнак, Търнава, Алтимир, Галиче, Соколаре, Комарево, Тлачене, Буковец, Върбица, Попица, Бъркачево, Враняк, Габаре и Драшан.

Географско положение

На север ДЛ "Враца" граничи с ДЛ "Оряхово", на изток с ДЛ "Оряхово" и ДЛ "Плевен", на юг с ДЛ "Мездра" и ДЛ "Своге", и на запад с ДЛ "Берковица" и ДЛ "Монтана". Държавно лесничество "Враца" заема част от западната половина на Главната Старопланинска верига, част от Западния Предбалкан и част от Дунавската хълмиста равнина. Формата е елипсовидна със стеснена южна част. Най-голямото измерение по посока запад-изток е 55 км, а по посока север-юг – около 50 км.

Релеф

Релефът на Държавно лесничество "Враца" е хълмисто-равнинен и планински. Югозападната част на лесничеството има типично планински релеф и се характеризира с големи превишения, тесни клисури и стръмни склонове. Характерно за Врачанска планина е, че се издига изведнъж стръмно над Врачанска равнина. Билата са остри, с високи голи върхове. По-голяма част от терена е карстов, безводен, с множество понори. Останалата част от лесничеството има хълмисто-равнинен релеф като възвишенията достигат най-много до 500-600 м н.в. Билата са разлати, с платовиден характер, като постепенно се сливат с равнината.

Най-високата точка е връх Маркова могила с 1371 м н.в. В горския фонд това е отдел 103 с височина 1320 м н.в. Най-ниската точка е 80 м н.в. и се намира в отдел 279.

Таблица № 1

за разпределението на дървопроизводителната площ според наклона на терена

Степен на наклона	Площ в хектари	%
равно (0-4)	2489,5	13,8
полегато (5-10)	4361,6	24,1
наклонено (11-20)	5268,7	29,1
стръмно (21-30)	4147,5	22,9
мн.стръмно (над 31)	1817,6	10,1
Общо:	18084,9	100,0

Хидроложки условия

Територията на Държавно лесничество "Враца" обхваща части от водосборите на реките Ботуня, Рибене и Скът, които са притоци на река Огоста. Река Ботуня се образува от реките Глухарка, Черна и Въртешница, които извира от централната част на Врачанска планина. Река Рибене е образувана от реките Галатин (извират от Западен Предбалкан) и Девене (извират от възвишенията Милин Камък и Борованска могила). Река Скът извира от Веслецкото бърдо и тече в северна посока. В югоизточната част на лесничеството протича Габарската река, която е приток на Искър.

Характерна особеност на реките, които протичат през лесничеството, е променливото ниво на водите им по сезони. През пролетта са пълноводни, а през лятото и есента

водите им намаляват значително. Хидроложкият облик на района се допълва от множество карстови извори с постоянен дебит през цялата година.

Геоложки строеж

Геоложкият строеж в района на лесничейството е сравнително еднообразен. Източната част се е образувала през мезозойската ера, а западната половина през Средния Триас. От основните скали преобладават варовиците (неокомски, сарматски, горноюрски и триаски – 83,1%), пясъчник (3,4%), лъос и лъосови глини (7,9%), пясък (4,6%), глини и глинести шисти (1,0%).

Климатични условия

Според класификацията на Събев и Станев (1963), територията на Държавно лесничейство "Враца" се намира в Континенталната климатична област, умерено-континентална климатична подобласт и попада в следните климатични райони:

Северен климатичен район на Дунавската хълмиста равнина – централна част (50-200 м н.в.)

Този район обхваща най-ниската част на Дунавската равнина. В района на лесничейството обхваща тясна ивица и то предимно земеделски площи. Тук климата е най-континентален в сравнение с другите райони. Застудяванията са придружени от силни северни и северозападни ветрове. Средните температури през януари са от -1,5⁰С до -2,5⁰С. Снежната покривка е нестабилна. През юли средната температура е между 22,5⁰С и 24,0⁰С. Вегетационният период продължава около 6,5 месеца.

Този климатичен район се покрива с пояса на дъбовите гори. Естествената растителност е представена от чисти и смесени издънкови благунови и церови насаждения и вторично настанил се келяв габър. Има култури от тополи, акация и червен дъб.

Среден климатичен район на Дунавската хълмиста равнина – централна част (150-350 м н.в.)

В този климатичен район попада значителна част от лесничейството (около 40%). Зимните температурни условия не се различават съществено то тези в предходния район – средната януарска температура е между -1,5⁰С и -2,5⁰С. Характерна особеност е по-честата поява на фьон и повечето топли дни през зимата и пролетта. Снежната покривка е неустойчива. Лятото е малко по-хладно – средна юлска температура 21,5⁰С до 23,5⁰С. Вегетационният период продължава около 6,5 месеца.

Този климатичен район се покрива с пояса на дъбовите гори. Естествената растителност е представена от издънкови горунуви, благунови, церови, липови и келявгабъррови насаждения. Има създадени култури от акация, топола, червен дъб и черен бор.

Предпланински климатичен район – централна част (350-1000 м н.в.)

В този район попада най-голяма част от лесничейството. Климатът на този район се намира под непосредственото и силно въздействие на Стара планина. Зимата е студена като средната януарска температура се движи от -1,5⁰С до -3,5⁰С. Снежната покривка е устойчива, като достига до 40-50см. Лятото не е горещо, средните юлски температури са 16,5⁰С до 22,0⁰С. Вегетационният период е 5,5-6 месеца.

По-ниската част на района (до 600 м н.в.) се отнася към пояса на дъбовите гори. Преобладават горунуви, липови и келявгабъррови издънкови гори. Терените с надморска височина 600-1000 м се отнасят към пояса на бука и иглолистните. Естествената растителност е представена от букови и келявгабъррови насаждения. И в двата пояса са създадени култури от бял и черен бор.

Планински климатичен район – среднопланинска част (1000-2000 м н.в.)

Този климатичен район обхваща около 5% от територията на лесничейството. Зимата е студена като средната януарска температура е между -3,0⁰С и -7,0⁰С. Снежната покривка е стабилна. Достига до 60см и повече и се задържа 4-6 месеца. Лятото е хладно и влажно. Средната температура е от 10,0⁰С до 16,0⁰С. Характерна особеност са честите и силни ветрове по билата и откритите части. Вегетационният период продължава около 5 месеца.

Този климатичен район съвпада с подпояса на среднопланинските гори от бук, ела и смърч. Доминиращ вид е бука.

Данни за температурата на въздуха и за количеството на валежите са представени съответно в *Таблица № 2* и *Таблица № 3*.

Таблица № 2
за температурата на въздуха

Климатичен район с надморска височина в метри	Средна годишна температура	Средна годишна абсолютна минимална	Средна годишна абсолютна максимална
Северен климатичен район на Дунавската хълмиста равнина – централна част (50-200 м н.в.)	-2,5 / -1,5	-23,0 / -18,0	36,0 / 38,0
Среден климатичен район на Дунавската хълмиста равнина – централна част (150-350 м н.в.)	-2,5 / -1,5	-23,0 / -18,0	36,0 / 37,5
Предпланински климатичен район – централна част (350-1000 м н.в.)	-3,5 / -1,5	-22,0 / -17,0	31,0 / 36,0
Планински климатичен район – среднопланинска част (1000-2000 м н.в.)	-7,0 / -3,0	-21,5 / -20,0	22,0 / 31,0

Таблица № 3
за количеството на валежите

Климатичен район с надморска височина в метри	Сума валежи годишно в мм	Месец максимална валежна сума	Месец минимална валежна сума
Северен климатичен район на Дунавската хълмиста равнина – централна част (50-200 м н.в.)	515-630	VI	II, III
Среден климатичен район на Дунавската хълмиста равнина – централна част (150-350 м н.в.)	565-705	VI	II
Предпланински климатичен район – централна част (350-1000 м н.в.)	680-1000	VI	II
Планински климатичен район – среднопланинска част (1000-2000 м н.в.)	760-1150	V, VI	II

Почви

В района на лесничейството е налице голямо почвено разнообразие. Най-застъпени са кафявите горски почви с техните три подтипа – тъмна, преходна и светла; тъмносива и сива горски почви. По-малко е участието на хумусно-карбонатната почва и излужения чернозем. Алувиалните почви имат незначително участие.

Таблица № 4

за разпределението на дървопроизводителната площ по почвени типове

Типове горски почви	Площ в ха	%
алувиална	7,9	-
алувиално-ливадна	71,5	0,4
алувиално-делувиална	6,4	-
излужен чернозем	2239,9	12,4
сива горска	4118,8	22,8
тъмносива горска	4297,3	23,8
светлосива горска	160,2	0,9
кафява тъмна	1333,0	7,4
кафява преходна	2182,6	12,0
кафява светла	903,4	5,0
хумусно-карбонатна	2763,9	15,3
Всичко:	18084,9	100,0

В района на лесничейството ерозионните процеси имат ограничен характер. Общата площ, засегната от ерозия, е 148,8 ха (144,3 ха залесена площ) или 0,7% от площта на лесничейството.

Растителност

Съгласно горскорастителното райониране на България, територията на държавно лесничейство "Враца" попада в Мизийската горскорастителна област, подобласт Северна България. На територията на лесничейството са разпространени следните

естествено растящи дървесни и храстови видове: бук, габър, планински ясен, явор, трепетлика, зимен дъб, летен дъб, благун, цер, космат дъб, мъждрян, келяв габър, върба, елша, круша, липа, люляк, клен, мекиш, черница, леска, дива череша, джанка, глог, шипка и др. По изкуствен път са внесени: иглолистни – бял и черен бор, смърч, ела, дуглазка, лиственица; широколистни – червен дъб, бреза, акация, кестен, турска леска, шестил, американски ясен, различни клонове тополи и др. Основни и най-разпространени видове са бял и черен бор, бук, зимен дъб, благун, цер, габър, акация, сребролистна липа и келяв габър.

Във вертикално отношение горите в ДЛ "Враца" са разположени в два пояса и пет подпояса, а именно:

М-I – Долен равнинно-хълмист и хълмисто-предпланински пояс на дъбовите гори (0-600 м н.в.) с обща площ 12729,2 ха или 70,4% от дървопроизводителната площ

М-I-1 – Подпояс на крайречните и заливни гори (0-600 м н.в.)

Заема 85,8 ха или 0,4% от дървопроизводителната площ. Това са тънки ивици покрай реките Ботуня и Скът, заети от изкуствено създадени насаждения от тополи.

М-I-2 – Подпояс на равнинно-хълмистите дъбови гори (0-400 м н.в.)

Към този подпояс са отнесени 10762,8 ха или 59,6% от дървопроизводителната площ на лесничеството, заета предимно от издънкови благунови, церови и акациевии насаждения.

М-I-3 – Подпояс на хълмисто-предпланинските смесени широколистни гори (400-600 м н.в.)

Този подпояс заема 1880,6 ха или 10,4% от дървопроизводителната площ. Дървесната растителност е предимно от издънкови насаждения с преобладаване на горун и сребролистна. С голямо участие са акациевите гори и културите от черен бор.

М-II – Среден планински пояс на горите от бук и иглолистни (600-1800 м н.в.) с площ 5355,7 ха или 29,6% от общата дървопроизводителна площ на лесничеството. Представен с два подпояса.

М-II-1 – Подпояс на нископланинските гори от бук и иглолистни (600-1500 м н.в.)

Този подпояс заема 3804,8 ха или 21,0%. Дървесната растителност е представена от букови и горуннови насаждения и келявгабъррови издънкови насаждения. От иглолистните култури преобладават бял и черен бор.

М-II-2 – Подпояс на среднопланинските гори от бук, ела и смърч (1000-1500 м н.в.)

Заема площ от 1550,9 ха или 8,6%. Дървесната растителност е представена предимно от семенни букови насаждения в добро състояние.

Таблица № 5

Разпределение на площта по дървесни видове

Дървесни видове	Сегашен състав		Бъдещ състав	
	Залесена площ в ха	в %	Залесена площ в ха	в %
Бял бор	545,2	3,0	730,5	4,1
Смърч	60,6	0,3	57,8	0,3
Черен бор	997,0	5,6	1634,4	9,1
Ела	1,8	-	2,5	-
Дуглазка ела	44,2	0,2	57,4	0,3
Лиственица	2,2	-	3,0	-
Бук	2805,2	15,7	2893,4	16,2
Червен дъб	200,9	1,1	317,4	1,8
Зимен дъб	1364,3	7,6	1532,4	8,5
Летен дъб	55,7	0,3	46,8	0,3
Благун	2029,1	11,3	1584,7	8,8
Цер	3300,3	18,5	3771,5	21,1
Габър	705,8	3,9	535,1	3,0
Бряст	11,9	0,1	2,0	-
Трепетлика	7,7	-	3,6	-
Явор	53,4	0,3	90,6	0,5
Бреза	69,1	0,4	91,2	0,5
Мъждрян	460,1	2,6	142,4	0,8
Орех	70,2	0,4	62,8	0,4
Акация	1728,8	9,7	1776,4	9,9
Космат дъб	28,6	0,2	2,2	-
Келяв габър	2041,3	11,4	648,2	3,6
Айлант	3,8	-	3,5	-

Планински бряст	-	-	1,2	-
Върба	1,9	-	0,3	-
Гледичия	11,9	0,1	17,6	0,1
Елша	0,4	-	0,4	-
Кестен	26,6	0,1	27,5	0,2
Клен	142,6	0,8	60,1	0,3
Копривка	0,3	-	-	-
Круша	1,4	-	0,3	-
Турска леска	1,8	-	0,6	-
Едрolistна липа	120,9	0,7	120,9	0,7
Сребролистна липа	624,5	3,5	1332,7	7,4
Люляк	0,7	-	0,7	-
Мекиш	3,2	-	-	-
Черница	0,3	-	0,3	-
Шестил	4,5	-	3,4	-
Американски ясен	6,0	-	6,9	-
Планински ясен	156,4	0,9	173,9	1,0
тп Bachelieri	149,9	0,8	83,5	0,5
тп I-214	75,1	0,5	81,2	0,5
тп I-45	-	-	0,3	-
тп Canescens 127/V	-	-	18,4	0,1
тп Vernirubens	4,4	-	-	-
Цариградски лешник	0,5	-	0,5	-
ВСИЧКО	17920,5	100,0	17920,5	100,0

Характеристика на горския фонд

Общата площ на държавно лесничейство "Враца" е 21692,4 ха. Общата площ на предоставените земи от горския фонд на други ведомства е 73,914 ха. Общата площ, предмет на този лесоустройствен проект, е 21404,6 ха. Площта на горските пасища е 287,8 ха. Площта на предоставените гори и горски площи на бивши АПК (гори ПГФ) е 3080,2 ха.

По вид на собствеността разпределението е дадено в Таблица № 6.

Няма данни.

Таблица № 6

Разпределение на площите по собственост

Собственост	Площ в ха	%
Държавна		
Частна		
Временно стопанисвани от общината		
Религиозна		
ОБЩО:		

Таблица № 7

Разпределение на общата площ по вид на земите

Вид на земите	Площ в ха	%
Залесена площ	17920,5	82,6
Незалесена дървопроизводителна площ	164,4	0,8
Недървопроизводителна площ	3319,7	15,3
Горски пасища	287,8	1,3
ОБЩО:	21692,4	100,0

От залесената площ преобладават естествените насаждения (семенни и издънкови) – 14611,6 ха, спрямо културите – 3308,9 ха.

Таблица № 8
Разпределение на общата/залесената площ по вид на горите

Вид на горите	Площ в ха	%
Иглолистни	2100,7 / 1908,9	9,7 / 10,6
Широколистни високоствъблени	3898,6 / 3647,5	18,0 / 20,3
За реконструкция	6294,0 / 3457,7	29,0 / 19,3
Издънкове за прерастване	4186,6 / 4023,7	19,3 / 22,5
Издънкове за превръщане	3329,6 / 3148,5	15,3 / 17,6
Нискоствъблени	1882,9 / 1734,2	8,7 / 9,7
ВСИЧКО:	21692,4 / 17920,5	100,0

Разпределението на горите и голите горски площи по групи гори и функции е дадено в Таблица № 9.

Таблица № 9
Разпределение на общата площ по групи гори и функции

Групи гори	Иглолистни		Широколистни		Всичко	
	обща площ	залесена	обща площ	залесена	обща площ	залесена
ДС Функции	869,4	793,0	9979,4	9388,4	10848,8	10181,4
Защитни	17,1	16,2	67,9	54,1	85,0	70,3
Рекреационни	44,6	35,3	191,2	162,6	235,8	197,9
Защитени	1158,9	1053,4	8869,0	6211,6	10027,6	7265,0
Други	11,0	11,0	196,4	194,9	207,4	205,9
Общо ЗРЗТ	1231,3	1115,9	9324,5	6623,2	10555,8	7739,1
Общо ДСФ+ЗРЗТ	2100,7	1908,9	19303,9	16011,6	21404,6	17920,5
Горски пасища	-	-	287,8	-	287,8	-
ОБЩО	2100,7	1908,9	19591,7	16011,6	21692,4	17920,5

Общото ползване на дървесина през ревизионния период (1980-1992) възлиза на 250351 куб.м стояща маса или средно годишно по 19258 куб.м. По лесоустройствен проект е било предвидено общо ползване от 389980 куб.м или 30000 куб.м средно годишно. Изпълнението на общото годишно ползване е 64,2% спрямо предвиденото по ЛУП – от главни сечи 66,6% и от отгледни сечи 61,6%. От предвидените главни и отгледни сечи в насажденията на ДЛ “Враца” за десетилетието ще се реализира ползване в размер на 309695 куб.м стояща маса с клони или средно годишно по 30970 куб.м. Съответно от главни сечи 14882 куб.м и от отгледни сечи 11620 куб.м.

Санитарно състояние на гората

През последните години на територията на ДЛ “Враца” се наблюдава значително съхнене на издънковите зимендъбови и благунови насаждения. Причина са гъбни заболявания, причинени от трахеомикоза и пънчушка. През ревизионния период е водена борба предимно с гъботворка и тополов листопад, а през последните две години с педомерка. Лесничейството полага грижи за навременното изваждане на ветровалната маса в местността Боров камък, както и за събиране на сухата и паднала маса. Сечищата се почистват редовно и в срок.

Странични ползвания

Таблица № 10
За страничните ползвания

Странични ползвания	Мярка	Предвидено по ЛУП (1980-1992) средногодишно	Реализирано средногодишно	Предвидено по ЛУП (1993-2002) средногодишно
Паша - площ	хектари	11610,1	9570	12456,3
Едър добитък	брой			8304
Дребен добитък	брой			49825
Сено	тона	150	290	100
Горски плодове: шипки	тона	0,500	0,477	2
Билки – липов цвят	тона	-	5,200	4
Пшеница и ечемик	тона	-	12,5	

Дини	тона	-	5	
Царевица	тона	-	20	
Слама	тона	-	17	

Освен това са произвеждани новогодишни елхи, тикви, сушени гъби, събирани са охлюви и други

Лечебни растения

Няма данни.

Видове от “Червена книга на НР България” и защитени от закона

Няма данни.

Лов и риболов

За територията, стопанисвана от лесничейството, в ловостопанско отношение е разработен отделен проект (неразделна част от този), където са отразени данните от досегашното стопанисване.

Защитени територии

На територията на ДЛ “Враца” са обявени следните защитени природни обекти:

Резерват “Врачански карст”, обявен със заповед № 854/10.08.1983, допълнен със заповед № 9/09.01.1985 и заповед № 1449/21.11.1989 на КОПС с обща площ 1472,0 ха, от която горски фонд 1453,1 ха.

Народен парк “Врачански балкан”, обявен със заповед № 1449/21.11.1989 на КОПС с обща площ 10031,5 ха (държавен горски фонд 9790,7 ха; горски пасища 134,4 ха; гори ПГФ 16,1 ха; гори ССФ 90,3 ха).

Природна забележителност “Леденика”, обявена със заповед № 2810/10.10.1962 на ГУГ с обща площ 102,3 ха.

Природна забележителност “Понора”, обявена със заповед № 2810/10.10.1962 на ГУГ с обща площ 17,2 ха.

Природна забележителност “Вратцата”, обявена със заповед № 378/03.02.1964 на КГГП с обща площ 2,0 ха.

Природна забележителност “Божиите мостове”, обявена със заповед № 378/03.02.1964 на КГГП с обща площ 12,5 ха.

Природна забележителност “Китката”, обявена със заповед № 425/18.05.1987 на КОПС с площ 0,1 ха.

Историческо място “Вола”, обявено с ПМС № 1171/24.09.1951 и видоизменено с ПМС № 89/27.05.1958 с обща площ 101,7 ха

Историческо място “Борованска могила”, обявено със заповед № 316/20.02.1961 на ГУГ с обща площ 198,6 ха.

Историческо място “Колчаковец”, обявено със заповед № 357/09.02.1973 на КОПС с площ 1,0 ха.

Историческо място “Боров камък”, обявено със заповед № 342/17.05.1979 на КОПС с площ 163,1 ха.

Историческо място “Влъчков дол”, обявено със заповед № 1496/20.05.1974 на МГОПС с площ 3,5 ха.

Историческо място “Мекиша”, обявено със заповед № 1496/20.05.1974 на МГОПС с площ 3,0 ха.

Историческо място “Горялата могила”, обявено със заповед № 1496/20.05.1974 на МГОПС с площ 1,0 ха.

Историческо място “Врачанка”, обявено със заповед № 1496/20.05.1974 на МГОПС с площ 1,0 ха.

Историческо място “Буньова сеч”, обявено със заповед № 1496/20.05.1974 на МГОПС с площ 2,0 ха.

Общата площ на защитените природни обекти е 10270,4 ха, от която: гори ДГФ 10027,6 ха (залесена площ 7265,0 ха); горски пасища 134,4 ха; гори ПГФ 18,1 ха; гори ССФ 90,3 ха.